

ที่รู้สึก ?

สศ.สายฝน สุเอียนกรเมธี

จำได้ว่า รู้สึกดีมากในวันที่มีรุ่นพี่เลี้ยงรับรุ่นน้องในวันแรกๆ ของการเป็นนักศึกษาปริญญาโทสังคมวิทยา เลี้ยงรวมกันกับกลุ่มนักศึกษาสาขามานุษยวิทยาด้วย ทำให้รู้จักหน้าค่าตากันว่าใครเป็นใคร แต่ไม่รู้ว่าจะยิวนี้ยังมีอยู่อีกมั๊ย นอกจากสังคมวิทยาให้โอกาสในการมีเพื่อนที่มาจากหลากหลายวงอาชีพที่มาร่วมเรียนทำให้รู้ว่าเราควรใช้ความรู้สังคมวิทยาไปทางไหนในการทำมาหากิน สังคมวิทยายังทำให้เราเรียนรู้แบบอย่างที่ดีของอาจารย์แต่ละท่านที่สอนเรา แล้ววันหนึ่งเราได้มีโอกาสนำเอาแบบอย่างเหล่านั้นมาสอนลูกศิษย์เรา...วิญญานธรรมศาสตร์จะถูกถ่ายทอดมาถึงปัจจุบัน...

แต่กว่าจะผ่านมาได้ถึงวันนี้หนทางสี่ปีของการเรียนรู้กับสังคมวิทยาไม่ได้สนุกไปทุกๆ วัน วันหนึ่งนั่งร้องไห้บนรถเมล์สาย ปอ. 44 กลับบ้านด้วยความรู้สึกที่ว่าที่เรียนมาทำไมเราโง่งอย่างนี้ ส่งอะไรไปแต่อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ทำให้เรารู้สึกว่าความรู้เราเท่ากับศูนย์ทุกครั้ง แต่เมื่อวันเวลาผ่านไปมาถึงทุกวันนี้ เมื่อมาสอนนักศึกษาเองบ้างทำให้เรารู้สึกได้ว่าเรามั่นใจที่จะให้ความรู้เพราะความรู้ที่เราได้มามีแน่นอนจริงๆ อะขอบคุณ อาจารย์บุญมา นครอินทร์ อาจารย์สมศรี เปี่ยมสมบูรณ์ อาจารย์สุดสวาท ดิศโรจน์...นี่ๆ เรียนไปในรายวิชาจิตวิทยาสังคมพิสดารกับอาจารย์พงษ์สวัสดิ์ เอ๊ะ! ทำไมเรามองตัวหนังสือที่กระดานไม่ค่อยเห็น มองไม่ชัดเลย อาจารย์เขียนอะไรปรากฏว่าสายตาสั้นคะ คงด้วยนั่งอ่านหนังสือทุกวันในรถ ปอ. 44 เพื่อฆ่าเวลาในการนั่งรถนานมากต่อวัน แต่อาจารย์ก็เขียนตัวเล็กจริงๆ อะ

◇ “...วันหนึ่งนั่งร้องไห้บนรถเมล์สาย ปอ. 44
◇ กลับบ้านด้วยความรู้สึกว่่าที่เรียนมำทำม
◇ เราใจว่่าอย่างนี้ ส่งอะไรไปแต่อาจารย์ที่ปรึกษา
◇ วิทยานิพนธ์ทำให้เรารู้สึกว่่าความรู้เรำเท่ากับ
◇ ศูนย์ทุกครั้งที่...”

ปรมาจารย์ที่สอนแล้วทำให้เรำสนุกอยากเรียนคือ อาจารย์เสริน ปุณณะหิตานนท์
ท่านนี้ทำให้ทฤษฎีสังคมวิทยากระแสหลักเข้าใจง่ายมาก วางตำรำของเทอร์เนอร์กัน
เลยในแต่ละคาบ เด็กบ้านนอกอย่างเรำตกใจนิดหน่อย อะไรกันเหรอ จะรอดมัยเนี่ย แต่
อาจารย์ทำให้เรำรู้สึกตัวเองทำได้ กล้าที่จะอ่านตำรำภาษาอังกฤษ... อีกท่านคืออาจารย์
สายใจ คุ่มขนาบ ท่านนี้ไม่มีลืมเลยคะ สอนให้เรำรู้ว่่าการเขียนรำยงานควรสังเคราะห์
และวิเคราะห์เองให้มำกๆ อย่าลอกเอกสารชั้นต้นมำกนัก

อีกหลายคนที่ไม่ลืม โดยเฉพาะเพื่อนร่วมรุ่นที่ทำนข้าวเที่ยงด้วยกันทุกวัน
ใต้ตึกวิทยุ ซึ่งตอนนั้นกลายเป็นตึกอเนกประสงค์สองไปแล้ว บางวันเดินไปกินก้วยเตี๋ยว
ขยะฝั่งประตูทำพระอาทิตย์ อีกหลายอย่างที่ไม่ลืม อีกหลายเหตุการณ์ที่ลืมไม่ได้เลย
คือการสอบประมวลและการสอบดีเฟนส์วิทยานิพนธ์...ขอบคุณทุกอย่างที่เป็น
สังคมวิทยา...